

OFF THE RECORD MET... ASTRID JOOSTEN

In Off The Record vertellen Nederlandse beroemdheden over hun leven in de spotlights en hun relatie met de pers. Dit keer presentatrice Astrid Joosten. Al 22 jaar is ze een vertrouwd gezicht op de Nederlandse televisie. De komende weken presenteert ze bij de VARA het programma 'Alles draait om geld'.

interview SARA VAN GORP / foto's NICK VAN ORMONDT

De media: vriend of vijand?

"Soms zijn ze positief en aardig over me en soms negatief, dat heft elkaar wel op. Het liefst word ik met rust gelaten en dat lukt vrij goed. Als je net in het vak komt en je valt een beetje op, dan ben je hot. Die periode heb ik ook wel gehad. Vooral in de tijd van 'Jongbloed & Joosten' was het echt niet normaal. We hadden toen 4,5 miljoen kijkers. We waren zo ongelooflijk bekend, er was niemand in Nederland die mijn naam niet kende."

Mis je het succes van 'Jongbloed & Joosten'?

"Natuurlijk vindt iedereen het leuk om enorm succesvol te zijn. Maar echt missen, nee. En om nou te zeggen dat ik toen beter was... Welnee, ik ben nu veel beter. Ik interview beter, presenteer beter. Ik ben een meer uitgebalanceerde vakvrouw geworden, dat durf ik wel van mezelf te zeggen. En ik heb een heel lange carrière, dat is

vrij moeilijk in omroepland. Het is lastiger om 'gewild' te blijven, dan om te pieken op jonge leeftijd. Ik heb heel jong gepeikt. Daar zit ook een risico aan, namelijk dat het daarna klaar is. Heel veel presentatoren die tegelijk met mij zijn begonnen - Tineke Verburg, Hans van Willigenburg, Dieuwertje Blok - zijn er niet meer. Voor mijn tijdgenoten is het allemaal einde carrière. En ik ben er nog."

Op je site staat: 'Astrid Joosten presenteert beslist niet uw modeshow, opening, artiestenavond of galadiner'. Slecht voor je imago?

"Ik heb er gewoon geen zin in. Ik word er wel vaak voor gebeld, vooral voor gala's. Vroeger heb ik het wel gedaan. Dan moet je tussen de gangen door iets vertellen of aankondigen, maar vanaf gang drie zit er zoveel wijn in, je krijgt ze niet meer stil. Mijn stelregel is: als mensen zitten te drinken, ga ik niet op het podium staan. Een —

“Voor mijn tijdgenoten is het einde carrière. Ik ben er nog”

congres voorzitten over een boeiend onderwerp vind ik veel leuker.”

Google jij jezelf wel eens?

“Ja, soms wel. Als ik van mensen hoor dat je als je mijn naam googelt op een pornosite terecht komt waarop ik diverse standjes doe, ga ik wel even kijken. Dat is een paar keer voorgekomen, ze hadden inderdaad mijn hoofd gemonteerd op wippende dames. Ook adverteerde iemand ooit met 06-ASTRIDJOOSTEN, dat was een sexlijn. Daarop hoorde je allerlei hijgerige verhalen over wat er allemaal achter de schermen bij de televisie gebeurt.”

Baal je daar dan van?

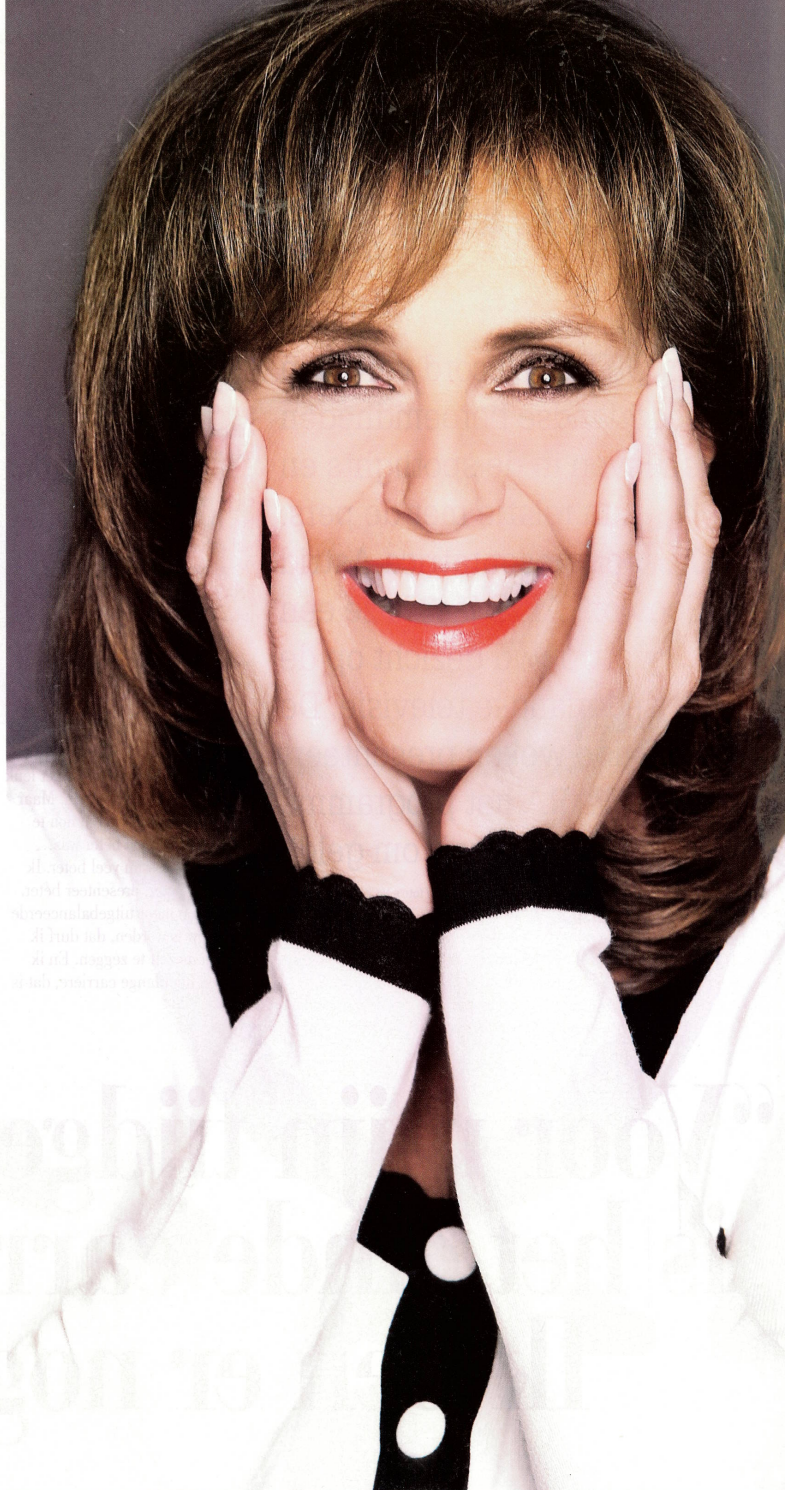
“Nee, als je dáár niet tegen kunt, moet je uit het vak stappen, want er overkomen je wel meer vreemde dingen. Er zijn rare mensen die proberen overal een slaatje uit te slaan. Nou, mijn manager spoort

“Ik heb van mezelf een redelijk dikke huid”

ze op, we gooien er een advocaat tegenaan en dan is het klaar met zo’n 06-lijn. Daar wijd ik verder geen gedachten aan, maar ik laat het niet voortwoekeren.”

Als je op tv bent, vindt iedereen wel iets van je. Heb je daarmee moeten leren omgaan?

“Ja, en dat is wel gelukt. Ik heb van mezelf een redelijk dikke huid. Niet altijd, soms raken dingen me wel. Maar er is zo’n gapend gat tussen dit werk en de kennis van het publiek erover. Hoe makkelijker het presenteren eruit ziet, des te beter is de presentator. Maar de kijker denkt dan dat je er weinig voor hoeft te doen. Misschien is de meest gestelde vraag uit mijn carrière: ‘Zeg, wat doe jij eigenlijk overdag?’ Dan begin ik niet eens

aan het antwoord. Er blijkt wel uit dat mensen geen idee hebben dat je met zo’n programma ook overdag hard aan het werk bent.”

“Ik ben geen hitsige interviewer die alleen voor de sensatie gaat”

Jij noemde Robert Jensen in een interview met ‘De Telegraaf’ “een valse, ijdele, vreselijke man”.

“O jee, we gaan het daar toch niet weer over hebben? Nou, heel kort dan. Daar ging wat aan vooraf. Hij noemde mijn telefoonnummer in zijn radioshow om te illustreren dat een website geheime nummers van bekende mensen publiceerde. Vervolgens werden mijn man (componist en pianist Willem Ennes, red.) en ik maandenlang een paar keer per nacht door dronken mensen uit bed gebeld. Sindsdien vond ik hem een ongelofelijke lul, dus daar kwam dat vandaan. Hij kwam terug met de opmerking dat ik een ‘ongetalenteerde, volgevreten trut’ ben, belachelijke dingen. Ik vond het smakeloos om onder het mom van journalistiek bedrijven mijn telefoonnummer in de ether te gooien. Vind je het gek dat ik hem niet mag?”

Zegt je man weleens: moest je dat nou echt zeggen, bijvoorbeeld toen je bij ‘Life 4 you’ het woord geil liet vallen?

“Nee, helemaal niet. Toen ik bij Carlo Boszhard en Irene Moors zei dat ik zo’n warm chocoladedessert geil vond omdat de chocolade eruit stroomt als je het opensnijdt, zei hij wel: ‘Natuurlijk gaan de kranten daar een stukje over schrijven, dat zullen ze leuk vinden.’ En het stond inderdaad meteen in ‘De Telegraaf’. Dan denk ik: Jongens, waar gaat dit over?!”

Ben je weleens over de schreef gegaan als interviewer?

“Ik geloof het niet. Ik denk heel goed na over wat ik wil vragen. En je kunt veel vragen aan mensen hoor, als je dat maar vanuit goede intenties doet. Mensen vertrouwen

mij over het algemeen wel, dat is iets wat ik heb opgebouwd in de loop der jaren. Ik ben niet de hitsige interviewer die alleen voor

de sensatie gaat. Dat weten mensen en dan kun je eigenlijk elke vraag stellen. Bij iemand als Louis van Gaal vond ik het best spannend om flink door te vragen, maar over het algemeen valt het wel mee.”

Wat is het mooiste compliment dat je in de media hebt gekregen?

“De mooiste recensie van mijn carrière schreef recensent Hans Beerekamp enkele jaren geleden in ‘NRC Handelsblad’. Hij was heel positief over mijn programma ‘Oog in oog’. Dat vond ik geweldig. Over mij schreef hij iets als: ‘Goed voorbereid, zorgvuldig gecomponeerd interview waarbij met alle opties van antwoorden rekening was gehouden. Een vakmatig goed interview.’ Dat vond ik zo’n enorme erkenning voor de kwaliteit die ik probeerde te maken.”

Het programma dat je nu presenteert heet ‘Alles draait om geld’. Geldt dat ook voor jou?

“Geld is wel belangrijk, je leeft ervan, koopt er onafhankelijkheid mee. Bijvoorbeeld nee kunnen zeggen tegen dingen die ik niet wil doen. Onafhankelijkheid van mijn

“Geld is belangrijk. Ik koop er onafhankelijkheid mee. Ook van mijn man”

man ook, ja. Je hebt mensen die ongelukkig zijn in hun huwelijk, maar toch maar bij elkaar blijven, anders komen ze in de bijstand en moeten ze in een akelig achteraf-flatje gaan zitten. Die afweging hoeft ik niet te maken. Als ik het niet meer leuk zou hebben met mijn man, kan ik

weggaan. Dan ben ik wel verdrietig, maar dan heb ik er niet allerlei sores bij. En dat betekent ook dat je nooit bij iemand blijft om het geld, maar alleen omdat je van ’m houdt. Dat houdt je relatie ook zuiverder. Zo ben ik ook opgevoed door mijn ouders: dat je voor jezelf moet kunnen zorgen.

Mijn ouders waren heel vrijgevochten mensen. Ze waren van de spijkerbroek, de lelijke eend, links stemmen. Ze deden op mijn vijftiende niet moeilijk over voorbehoedsmiddelen. Onafhankelijkheid voor meisjes was - ook op die manier - voor hen heel belangrijk.” □